

Κυριακή Ε΄ Ματθαίου

«Ο Χριστός εξουσιάζει τα πάντα»*

† Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστίνη

Πέμπτη Κυριακή του Ματθαίου σήμερα, αγαπητοί. Την περασμένη Κυριακή ο Ιησούς, όπως ακούσαμε, θεράπευσε τον δούλο του Εκατοντάρχου. Και στη συνέχεια ένα πλήθος ανθρώπων Τον εκύκλωσαν. Πολλούς εθεράπευσε, καθώς και δαιμονισμένους, και ύστερα δεν μπορούσε να αντέξει άλλο τους ανθρώπους, δεν ήθελε τη δόξα και τη δημοσιότητα, Εκείνος που είναι η άκρα ταπείνωση, γι' αυτό και μπήκε με τους Μαθητάς Του στο πλοίο να περάσει αντίπερα. Έγινε τρικυμία στη θάλασσα της Γαλιλαίας κι ο Κύριος θαυματουργικά την έκανε γαλήνη μεγάλη.

Και, καθώς βγήκαν στη χώρα των Γεργεσηνών, Τον συνάντησαν δύο δαιμονισμένοι, δύο ταλαίπωροι, δύο επιθετικοί και επικίνδυνοι συνάνθρωποί μας. Κατοικούσαν στα μνήματα κι ήσαν ο φόβος και ο τρόμος των περαστικών. Και, καθώς αντίκρυσαν τον Θεάνθρωπο Χριστό μας, φώναξαν δυνατά: «Ποια σχέση έχουμε εμείς με σένα; Εσύ είσαι ο Υιός του Θεού και μεις τα πεσμένα πλάσματά Σου». Και δεν μπόρεσαν να αντέξουν την παρουσία και την αγάπη του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Αυτό είναι ο δαίμονας. Το πιο δυστυχισμένο πλάσμα της δημιουργίας. Ζει μέσα στο μίσος, στην αντιδικία, στο σκοτάδι και στην αντιπαλότητα. Και κατάλαβαν ότι ο Ιησούς θα τους έδιωχνε από τους ανθρώπους, γι' αυτό και Τον παρεκάλεσαν να μούνε στα χοιρινά – ήταν εκεί ένα κοπάδι που έβοσκε. Ο δαίμονας δεν έχει εξουσία πάνω στη δημιουργία καμμία, αν δεν πάρει την άδεια από τον Χριστό μας. Αυτό να το γνωρίζουμε, και γι' αυτό να έχουμε εμπιστοσύνη στον Κύριο και να Τον παρακαλούμε για τα πάντα και να Του αφήνομε τη ζωή μας στα χέρια Του.

Κι ο Κύριος επέτρεψε και μπήκαν εκείνοι στα χοιρινά κι αυτά έτρεξαν αμέσως και έπεσαν στη θάλασσα. Ο δαίμονας δεν αντέχεται με τίποτα και μάλιστα από τα άκακα ζώα. Εμείς οι ταλαίπωροι πώς τον αντέχουμε και πώς τον βαστάμε; Κι αν δεν μας εκράταγε ο Ιησούς, θα είχαμε και μεις πέσει τόσες φορές στη θάλασσα και στους γκρεμούς και θά 'χαμε χαθεί.

Οι βοσκοί των χοιρινών έφυγαν, πήγαν στην πόλη και είπαν στους κατοίκους της και στα πέριξ αυτά που είδαν, αυτά που έγιναν και περισσότερο για τους δαιμονισμένους.

Και οι κάτοικοι, τότε, φοβήθηκαν, τα χρειάστηκαν, ήταν παράνομοι, έτρεφαν γουρούνια, παρά τον Μωσαϊκό Νόμο. Και εκείνος που είναι ένοχος τρέμει ακόμη και τη σκιά του και διακατέχεται από το πλέγμα του ενόχου.

Κι ήλθαν όλοι μαζί, όχι για να ευχαριστήσουν τον Κύριο, ούτε να Τον κρατήσουν στην πατρίδα τους, αλλά να Τον παρακαλέσουν να φύγει, γιατί συνείχοντο από φόβο μεγάλο.

Και ο Κύριος, ο οποίος σέβεται την ελευθερία του ανθρώπου, το δώρο που χάρισε Εκείνος στο πλάσμα Του, σηκώθηκε και έφυγε, διέσχισε πάλι τη θάλασσα της Τιβεριάδος, και ήλθε εις την ιδίαν πόλιν, στην Καπερναούμ. Η Βηθλεέμ τον εγέννησε, η Ναζαρέτ τον ανέθρεψε και η Καπερναούμ Τον είχε.

Ας κρατάμε και μεις κοντά στην ψυχή και στην ζωή μας την ανάσα και τη Χάρη, την ευλογία και τη δύναμη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Και σε μια εποχή θολή, αβέβαιη, ταλαίπωρη και γεμάτη σύγχυση, φόβους και φοβίες, έχουμε τη μεγαλύτερη ανάγκη του Ιησού μας. Ας Τον κρατήσουμε και κέρδος θά 'χουμε και μεις, και κέρδος θά 'χουν και οι άλλοι.

*† Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστένη, *Το Κήρυγμα της Κυριακής, Από την Κυριακή μετά την Πεντηκοστή*, τόμος Β', εκδ. Ακτή, Λευκωσία 2009, σελ.33-36.